

Ese detrei ori in septemana: Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a, candu o còla intréga, candu numai diumetate, adeca dupa momentulu impregiariloru.

Pretulu de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe anu intregu	8 fl. v. a.
diometatu de anu	4 " " "
patrariu	2 " " "
pentru Romani'a si strainetate:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
diometate de anu	8 " " "
patrariu	4 " " "

ALBINA

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespundinti nostri, si d'adretulu la Redactiune Josefstadt, Langeasse Nr. 43, unde suntu a se adresá si corespondintiele, ce privoscu Redactiunea, administratiunea sau speditur' a; cate vorfi nefrancaie, nu se vor primi, éra cele anonime nu se vor publica.

Pentru anuntis si alte comunicatiuni de interesu privatu — se respunde cate 7 cr. de linie repetirile se facu cu pretiu scadutu. Pretiulu timbrului cate 30 cr. pent. una data, se antecipa.

Invitare de prenumeratiune

„ALBINA“

Cu 1 aprile st. v. incepemu alu II patrariu de anu, deci deschidemu prenumeratiuni noue.

Pretulu de prenumeratiune pent. Austri'a
pre unu anu intregu 8 fl. v. a.
„ 1/2 de anu 4 fl. v. a.
„ 1/4 „ „ 2 fl. v. a.
pentru Romani'a si strainetate
pre unu anu intregu 16 fl. v. a.
„ 1/2 de anu 8 fl. v. a.
„ 1/4 „ „ 4 fl. v. a.

Inmultindu-ni-se prenumerantii, peste numerulu la care ne asceptamu, ni-au trecututu tóte esemplariile din jan. si fauru a. c. Deci pentru lunele aceste nu se mai potu primi abonaminte neci se póte satisfac reclamariiloru. De la 1 martiu a. c. tiparimu esemplarie mai multe, si prin urmare de la acestu terminu potemu primi si prenumeratiuni si a satisfac reclamariiloru.

Redactiunea.

Viena 25 mart./7 aprile 1869.

Ungari'a, Transilvani'a si o parte a Banatului sunt de lungu timpu in durerile nascerii unoru cestiuni sociali, o parte de ele s'au si nascutu.

La noi, cestiuni sociali? vor intrebá cu uimire cei putieni amagiti pana a se inamora de politic'a elementului domnitoriu.

Inse este asié, sunt cestiuni sociali, si sunt la noi, ori catu ar buciná stepanitorii la lume cumca tierile nóstre nu cunoscu, ma n'au neci elemintele pentru acele cestiuni ce bantue provinciile industriarie ale Europei apusene si mediadiene.

Adeverulu e numai cumca cestiunile sociale de la noi, nu vor semená celor'a din tierile industriarie, fiindu cá nu sémena trecutul nostru, nu sémena starea culturai, numerulu poporatiunei si ocupatiunile cotidiane din presinte.

Dar din caus'a acestei neasemenari, esistinti'a nu li se póte denegá. Multe fiintie nu sémena intre sine, si totusi sunt fiintie vietuitórie.

Partit'a stanga a si avutu precautiunea a nu negá esistinti'a. Astu-feluni-a spusu prin díariile sale, cum in cateva locuri din comitatele Pesta si Somogy, cu ocaziunea alegeriloru de ablegati se vedeau pe flamure semnele plugului, cós'a sap'a scl. éra alegatori spuneau apriatu cá ce vor. Miscamentulu se rapedi, si acum nisce telegrame din comitatulu ung. Somogy publicate prin foile nemtiesci vestescu cá tierenii si-au impartitu pamenturile proprietariului mare si cá militi'a a plecatu intr'acolo.

Ratacirea tiereniloru este vrednica de compatimitu, dar nu se póte scusá partit'a domnitoria, cáci dens'a a totu amenatu regularea remasitiiloru urbariale (ce Tisza cu partit'a sa pretinse de repetite ori) si astu-felu dede privilegiu pomenitei rataciri.

Fatia de aceste cestiuni, politici unguresci obsérva dóue procedure. Unii vor se diréga miscamentulu si se-lu sploteze dupa chipulu Europei apusene (si acestia apartieniu mai vertosu la stang'a extrema) dar uita diferinti'a intré starea de la noi si cea de la apusu. Altii invinuescu poporul de aplicari spre comunismu si socialismu, dar nu baga de séma cá acelu poporu nu scie neci unu felu de carte, cu atat'a mai putieniu carte francésca, éra scrierile respectiviloru au-

tori francesci nu-su traduse neci intr'o limba de a popóraloru Ungariei.

Adeverulu va fi in medilocu intre partite: Remasitiile urbariale de o parte, si sistem'a contributiuniloru de alta parte carea apésa mai vertosu pre clasele ce muncescu pamentulu, — l'a facutu pe poporu se sentiésca si se exprima in fapta esistinti'a unei cestiuni sociali.

Diet'a trecuta a promisú atatu regularea acelor remasitie catu si reformarea sistemiei de contributiune, — dar n'a facutu nemica catu e negrulu sub unghia.

Poporul, in cele mai multe locuri, a luatú calea legii, sperandu judecati favoritórie, dar se insielá mai pretotindenea, ma ce este mai multu, in unele locuri suferi o tratare tocm'a neumana, precum oo. cetitori si-vor aduce a minte d. e. de corespundintiele nóstre de la Bobota.

Inteliginti'a, cata nu tiene de córnele plugului, se ocupa mai vertosu de cestiuni politice, éra de sudorile plugariului si-aduce pré putieniu a minte.

Astu-felu plugariulu se vede cá densulu e totu casta sociala, totu casf in vechime: misera plebs contribuens, si nu vede nicairi o radia de sperantia pentru usiorarea sortii sale.

De ací tanguirea indreptatita a agricultoriloru a lungulu si a latulu tierii. Ei nu vor comunismu, nu furturi, precum ii invinuescu contrarii loru, ci vor dreptate si o pusetiune démna in societate.

De la tanguire au trecutú la miscaminte. Se dámu lauda Domnului cá aceste miscaminte nu sunt intre romani, cá ne-ar fi titulatu compatriotii nostri fratii unguri de am avé ce spelá.

Ca se ferimu cu securitate poporul nostru de atari miscaminte cari ar poté dá ansa stepanitoriloru la represalie, e de lipsa ca deputatii nostri se desvólte pe venitoriu o activitate in cestiunile economice, mai mare de catu in trecutú, ca se póta vindecá reulu, se póta prevení miscamintelorú.

Principiele progresului modernu si stările din Ungaria.

Alegerile dietali intre unguri, trentira chiar pre unii corifei din partit'a lui Deák, inlocuindu-i cu barbati din partit'a celoru stangaci in liberalitate. Va fi superarea deachistiloru cá si-au perduto o ceta intréga de corifei, ori va fi necadiulu individualu alu celoru trentiti, de secusa alarmarea extraordinaria in cercurile oficiali? Fie ori cum, acésta alarmare existe, si ací vremu se ne ocupámu de urmarile ei.

Urmarea prima fu cá deakistii vedindu-si pusetiunea sguduita, dechiarara cu resteit'a prin organele lorú cá nu mai au de cugetu se faca concesiuini stangaciloru. Va se dica, densii cu catu se vedu mai sguduiti, cu atat'a se pórtamai incapetienati, crediendu prin acést'a a se poté sustiené, desf rezultatulu pré usioru poté se fie tocm'a contrariu, adeca: stangacii vedendu-i totu mai incapetienati, se se irite si se se indemne a-i lovi totu mai tare.

Urmarea dóua fu cá diurnalele deakiste si-descarca veninulu a supr'a acelorú alegatori cari trentira pe corifeii partitei domnitorie. Insi cei trentiti, nu se sfiescu a insultá pre acelu poporu, pe care mai nainte lu crediusera destulu de vrednicu pentru a-i cere unu mandatu de ablegatu. Este o urmare natura-

la, cunoscuta anca din anticitate, pre candu totu asemenea faceau multi din sofistii eliniloru: mai antaiu cersiau increderea poporului, si daca no dobandiau, se superau pre poporu, pretindeau a se naltia spiritualminte d'a supr'a lui si-lu batjocoriau cu sofisme.

Acei corifei trentiti, pusera in discussiune publica intrebarea: daca poporul magiaru nu e anca barbaru? — „Pest. Ll.“ vorbindu de unele abusuri sociali, merse si mai departe si provocá de a dreptulu pre magiari ca se se desbrace de barbari'a asiatica.

Ni pare fórte reu cá acei corifei n'au luatú in desbatere, anca mai de timpuriu, cestiunea barbariei poporului magiaru, se n'o fie amenatu pana acum'a, candu ori-ce parere si-ar dá, lumea li-o poté imputá casí provenita din ur'a pentru trintirea ce-au suferit'o.

Credemu din partea-ne, cá privindu la poporul magiaru, n'ai neci o lipsa de ura (de carea Ddieu se ne ferésca, precum ni-o opresce si religiunea nóstra crestina) pentru ca delocu se-ti vina in minte intrebarea: in catu óre s'a potutu poporul acést'a desbracă de barbari'a primitiva?

Dar poporul nu este de vina, ci inteliginti'a, cáci acést'a fiindu sufletulu lui, avea detorinti'a a ingrigi de nobilitarea intregului. Poporul pretotindenea urméza si asculta de inteligentia, si prin urmare este cu dreptate ca respunsabilitatea in fati'a presintelui si a istoriei se cada pe umerii inteligentiei, este cu vrednicia a critica inteliginti'a pentru a se constata dáca portarea acéstei'a corespunde principiiloru moderne ale progresului, va se dica, dáca nu dens'a a datu ansa la escesele poporului?

Ne ocupámu numai de principiile cele politice ale progresului, si pentru acum'a ne intrebámu despre portarea inteligentiei unguresci numai fatia cu dóua din aceste principie, adeca fatia cullibertatea si cu egalitatea.

Sta scrisu in lege cá cetatiénulu Ungariei constitutiunali si-are tóte libertatile civile si politice. Inteliginti'a ungrúesca, carea ocupa oficiele mai prin tóta tier'a cum respectéza aceste libertati? C'o lovitura isbesce intr'amendóue d. e. la alegerea de ablegati, dáca cetatiénulu constitutiunalu face ovatiuni candidatulu seu de carele nu-i place solgabireului, lu bate 25 de bate fora judecata; intr'altu locu, oficialu i spune: „dáca nu votezi pentru N. N. se scí cá te ie draculu;“ — in alu treile casu, oficialii inchidu in temnitie pre cei suspitiunati cá n'ar fi de o politica cu dd. oficiali, si apoi ii elibera sub cuventu cá nu s'au confirmatu suspitiunea. Multe alte casuri asemenea am poté insirá dáca nu le-ar cunósce mai fie-care cercu.

Intrebámu acum'a dáca o asemenea calcare a legiloru din partea oficialiloru poté se-lu facu cultu pre poporu, se-lu scóta din barbaria. Candu se dice cá legile sunt si barometru si faptoru alu culturai poporului, se intielegu numai legi valide si stimate, dar nu cele calcate si desconsiderate, — cáci dáca s'ar intielege cesteia din urma, atunci s'ar poté dice cá si indienii sunt ómeni culti cáci si ei au codicele Napoleone séu celu Sassonu (in atare libreria) numai cá nu e validu si nu-lu considera nimene in tíera.

Asidere sta scrisu in lege principiulu egalitateri drepturiloru si a sarcineloru. Dar cum e in fapta? In ministeriu e numai unu singuru plebeu, comitii supremi din tíera sunt totu din castele nobililoru scl. Intrebámu acú dáca acést'a

este o efeptuire consciéntiósá a acelu santu principiu de egalitate? intrebámu dáca din asta c'el poporu póte invetiá mórala? —

Cernauti, 19/31 martiu 1869.

(Retragerea episcopului Hacman in starea de odihna.) Se vorbesce generalminte si in unele cercuri, mai iniciate in politic'a bisericésca se si afirma cu unu felu de securitate, cá secretariulu episcopale Antoniu Schönbach, care a petitionatu pentru postulu de jude districtuale la Dorn'a, esindu din serviciulu consistoriale, si escelintia sa parintele episcopu Eugeniu Hacman se va retrage din activitatea archipastoralá in starea de odihna. Se intielege de sine, cá unii altii, cari pana acum se bucurau de binefacerile nepotismului si de favórea, ce o au pré adese lingusitorii si uneltele politice nainte patroniloru lorú, sunt intristati de o fama ca acést'a. Mai mare inse este numerulu acelor'a ce se bucura de audiulu unei atari decisiuni a parintelui episcopu, si de asta parte stau in linia prima cironomulu presuntivu si aspirantii episcopiei cu trabantii lorú, apoi multimea de preuti pré adese amariti prin dispusetiunile administrative in casuri de asiediari si de tratari disciplinarie, si in fine diecesanii cei ce nu sunt neci decum impacati cu politic'a parintelui episcopu, inaugurata mai cu séma, de candu e Schönbach secretariulu seu. Suntemu departe, de a ne face organulu celor'a ce se mahnescu séu si celor'a ce se bucura si de a dá óre care expresiune mahnrui unor'a séu bucuriei altor'a. De pe terenulu neutrále, séu, cu privoscu la extreme dicendu mai bine, de pe terenulu moderatu, pe care stateramu totu de una si stámu inea si astadi cu partea cea mai mare din cleru si diecesani, ni permitemu a face putiene reflexiuni la retragerea mentionata, despre carea s'a respanditu faim'a.

Considerandu cá functionarii publici, fie de statu séu bisericesci, devenindu in anii de betranetie, se retragu cu placere de pe noianulu adese inviforatu alu afaceriloru publice in limanulu starii de odihna, carea retragere este din partea lorú si unu actu dictatu de intieptiune, mai cu séma, candu vedu, cá nu sunt mai multu in stare, a desvólta acea energí, ce se recere in fruntea afaceriloru publice si a stá la pasiu cu mersulu progresului; considerandu, cá fie care omu betranu, ce nu esasié de nenorocitu, de a fi cuprinsu de pasiuni si la betranetie, depune insesi afacerile economice de proprietate in manile familiei sale, spre a se linisc de valurile vietiei si a se prepará celu putieniu prin cati-va ani pentru diu'a esirii sale din viétia si a caletoriei catra veóia; considerandu in fine de o parte greutatile, cu care in timpul de acum e impreunata archipastori'a unei diecese, mai cu séma a Bucovinei, éra de alta parte impregiurarea, cá parintele episcopu Eugeniu Hacman e déjà a própe la 80 (dicemu optu dieci) de ani; trebuie se dica fie care omu nepreocupatu, cá pré santi'a sa face numai ceea ce facu toti barbati in etatea sa, dáca s'a decisu, a se lasá de tolagulu archipastoriei si anii cei putieni, pre cari i va mai concede provedinti'a, ii va petrece cu linisce in contemplatiunea trecutulu si a venitorului seu. Asta decisiune a presantiei sale, dáca e adeveratu cá s'a facutu, nu ne suprinde neci de cum, pentru cá e in ochii nostri si a celor'a ce cunoscu abilitatea si positiunea presantiei sale, unu lucru naturale, adeca dictatu de aduncele sale betranetie si de referintiele sale publice cu clerulu si diecesanii, care, precum se vede, pe di ce merge, se incurca totu mai multu. Esemplulu acést'a de retragere de la activitatea archipastoralá nu va fi celu d'antaiu in biseric'a ortodoxa. Fora se aducemu esemple de prin alte tieri, amintimu numai de Veniaminu, renumitulu mitropolitulu alu Moldovei, care pe la anulu

1842 a resemnatu la scaunul mitropoliei, precum disc insusi in paretul sau, din cauza, ca pentru betrancticle sale inaintate nu e in stare, de a desvolta acea energia, ce e de lipsa facia cu recerintile timpului.

Mai supriindiatoriu si nesplicaveru lucru, pentru ca nenaturalu, ar fi atuncia, daca escelintia sa parintele episcopu Hacman, vedendu-se pe o parte in etatea apröpe de optu dieci de ani, era pe alta parte audindu murmurarea si banuelele din partea clerului si a diecesanilor, ar insista a siede in scaunul episcopescu, pana ce s'ar tredi de o data cu unu coadiutoru pentru administratiunea diecesei seu si repusu deplinu in starea de odihna, o supriindere, carea intre impregiarile seriose ale diecesei si mai cu serna cu privire la administratiunea cursului politica nu este ne-
posibila.

Si intru adeveru, ce mominte ar poté se precumpenésca la unu omu betranu, precum este pre santia sa, fericirea liniscei in starea de odihna? Pöte dotatiunea episcopala de 15.000 fl.? Asta i va remané nescirbata si dupa retragere de la activitate. Pöte locuintia desfetata in resiedintia cea noua? Si asta si pöte reservá, de órace in acelu palatu sunt destule incaperi, nu numai pentru doi ci pentru siepte episcopi. Pöte ocuparea scaunului arhierescu si manifestatiunile liturgice? Credem, ca pre santia sa in etatea de acum nu va fi atribuindu mai multu valöre pe desiertatiunii si ca urmatoriulu episcopu si-va procurá in biserica catedra unu scaunu arhierescu, care se corespunda umilintiei preutiesci mai multu, de catu scaunul presentu.

Cu asemene securitate presupunem, ca pre santia sa va fi cunoscendu, cumca activitatea sa nu este o conditio sine qua non, ca se prospereze binele bisericescu in dieces'a Bucovinci, cumca asiá dara cu retragerea sa la starea de odihna nu s'ar casianá o dauna administratiunii bisericesci. Din contra credem, ca pre santia sa nu va fi scapatu inca din memoria greutatile, cu cari avú d'a se luptat de la inceputu in multe afaceri administrative, greutati mari, pre cari cum le invinse, i este pre santiei sale mai bine cunoscutu, de catu veri cui altuia. Pare-ni-se, ca intre altele si statutulu nou consistoriare, pua care presbiteriulu diecesanu deveni in puseitiunea sa canonica la tratarea afacerilor administrative bisericesci, va fi unu simburu mai veros, de catu se-lu póta mistuá fora de dureri, celu putienu fora de neplaceri, stomaculu imbetraniu, ce era deprinsu numai cu delicatetiile votriilor consultative ale membrilor consistoriali. Inse ce va fi atunci, daca vor deveni si mirenji la eserciarea drepturilor, ce li competu dupa tienórea autonomiei bisericesci? Cate hapuri neindatenate vor fi de inghititu, candu reprezentantii clerului si ai diecesanilor vor discute si vor decide in congresulu bisericescu despre obiecte, cari mai nainte se decideau numai intru intielegere cu unu domnu de secretariu? Dreptu ca cu ocaziunea visitatiunii canonice se respica pre santia sain mai multe locuri, ca pana ce va traá densulu, vor remané tóte precum sunt; inse noi ne indoim, ca pre santia sa va fi in stare, de a oprí cursulu afacerilor referitorie la efeptuarea autonomiei bisericesci.

Éra de ar avé inca iniuriatia asupra pre santiei sale unele pasiuni, buna-óra de a imbrancá seu celu putienu a paralisá pre romanii cei ce aspira desvoltarea consciintei si culturalei nationale, seu a destitui pre unii altii din preutii cei ce se detera pe facia cu aspiratiunile lor pentru reactivarea institutiunilor sinodale, daca ar fi dicemu un'a ca acés'a, ceea ce ni vine cu greu a crode, atunci ni-ar paré fórte reu, de órace si in Bucovina s'ar incege lupt'a neincungiuravera intre progresu si reactiune, si carea parte din dóue va reportá victori'a, ast'a nu e greu de prevediutu dupa rezultatele esperiate pe aiurea.

Neconcediendu-ne reverintia catra betranctiele unui arhieru, de a mai continuá reflexiunile, la cari ni dete ansa fain'a despre retragerea parintelui episcopu Eugeniu Hacman in starea de odihna, insemdamu in fine inca numai acés'a, ca atare decisiune, daca e facuta, póte se fie numai salutaria atatu pre-santiei sale catu si diecesei, prin urmare ar fi de gratulatu si in un'a si in alta parte.

Fantan'a alba (Bucovina) mart. 1869.

(*Imputienarea proprietatiloru romanesci.*) De abia au trecut cate-va zile, si éta una vendiare noua de mosia romana. Cui nu i se imbia, in fatia acestui faptu, intrebaria pre firésca: ce se fia, ca proprietarii nostri scadu in avere atatu de rapede, in catu se vedu constrinsi a-si vinde mosfele? Cu caletoriele de placere prin strainetate, ce-i costau sume de bani si cari le mai facu inca numai boierii din Romania, ai nostri au incetatu de multu; totu asiá au incetatu si cu ospetiele cele splendide, ce tieneau cu septemanele; neci nu mai facu atate spese numai de fudulia, cum le faceau parintii lor. Deci, ce se fia caus'a derepanarii lor? Óre cugetat'au densii, de nu e cumva elementulu celu speculatoriu strainu, cu care li place a se incungiurá? cu greu s'ar gasi celu care se póta numerá multimea de gidani, de poloni si nemti cari se hranescu si facu a-
veri din cóstele lor. Nu sunt rare intemplantile, ca economii poloni din nemica, au devenitu proprietarii mari; unu esemplu viu avemu din timpulu cestu mai prúspetu; economulu de odinóra a boierulu din L. e astadi proprietariu a dóue mosii romane, mari si frumóse. Da! Boierulu nostru, pana ce nu va avé unu aginte gidanu, se simtiesce legata de mane si de pisóre; pana ce nu-si va asiadit unu forestieru polonu, padurea nu i-e padita bine neci nu voiesce se creasca cum se cade; pana ce nu i se va preambli pe d'inainte unu gradinariu nemtu, gradina nu i-e impartita bine si florile nu crescu neci nu inflorescu; pana ce nu va avé unu bucatariu polonu, bucatele nu-tienescu; pana ce nu va face rondinela in casa una polóna si nu va ciripi poloneseele copiiloru una guvernanta din Lembergu, casa remane resturnata si copiii nu capeta maniere civilizate; pana ce nu striga viditeulu din cap'a calcescei pe rutenia, caii nu se incórda si nu se intindu la mersu frumosu; in fine, dac'a merge boierulu la tergu, pana ce nu se vede incungiuratu de una cétá de „Meckleri“ gidani, nu e capace de a incepe veri-un'a afacere, din cate si-a propusu de a casa a le efeptuá. Acum l'intrebu, cine i-a spusu Domniei sale, ca tóte elemintele acestea, fora de cari se simtiesce nepotinciosu a face veri una miscare, i sunt intr'un'a si de lipsa si cu credintia? Nu tene minte, ca ca astadi amblá cu cutare gidanu de sub suóra si ca mane fu trasu de densulu la judecata? Nu i sa parutu lucru curiosu, ca agentulu trentiosu de ieri, astadi i da bani imprumutu, si nu asiá scói, ca intre ómeni de omenia, cum se dice, pe acceptate, ci cu proeinte si cam de cele cate cu 36 fl. la suta; cáci vedi Domnia-ta, gidanulu „is a armer Jüd“, éra boierulu remane totu boieru, desí da 36 fl. la suta. Deci nime nu se mai póte indoi, ca elemintele straine cu cari li place a se incunjurá casí de luesu, dar cu preferintia gidanii, rodu inectu, dar siguru (ca tóte luesurile) la poterea proprietatiloru nostri, si asta stare de lucrari se pare, ca va durá inca multu, pentru ca nu vedemu nemica pusu la cale seu intreprinsu, ce ar face-o se inecte. De totu urgente, e ca proprietarii se-si instrue celu putinu, cate una fetiura in agricultura rationala; desbarandu-se de elemintele straine se priveghodie iusisi nemedilocitu totu ce au, si se nu pérda timpulu cu nemicuri, mai alesu cu joculu de carti, cu una ocupatiune, ce-i caracterisédia inca si ómeni neculti.

Alegerea ablegatului dia Zorlentiu la 18 martiu 1869.

Dupa determinatiunea comisiunii centrale, tienendu-se si la noi alegerea in 18 l. tr. d. Aloisiu Vladu reesi de ablegatu cu majoritate de 425, in contra aloru 365 de voturi ce le capeta candidatul nationale dr. Marienescu.

Voindu a comunicá pe scurtu decursulu alegerii acesteia, ni luamu libertate a pomeni totodata si de unele trasuri caracteristice.

Candu s'a tienutu conferintia din Saculu, partid'a nationala era dejá in lucrare, si avendu cunoscintia despre principiile dlui Vladu, cari le-a profesatu in conferintia din Lugosiu tienuta in sala berariei cu scopu de a stabili principiile, cari se le marturisésca, si cu tóta santia se le apere veri ce ablegatu romanu, noi nu poteamu primí delocu candidatur'a dlui V. ci dechiarandu francu, ca daca Dsa nu se supunc la resolutiunile aduse din partea conferintiei tuturor romaniloru tience

in Temisior'a, nu numai ca nu-i vom dá concursulu nostru la alegerea sa, ma din contra lucrandu pentru altu candidatu vom alege unu deputatu dietal: *curatu nationale si romanu zelosu, devotatu causei nationale, si probatu ca atare, barbatu escelente si patrunsu de chiamarea sa adeverata, dupa cum am dice, din talpe pana n' crescetu.* —

De órace inse unii dintre adoratorii dlui V. ne ascurara ca Dsa in diu'a de alegere va primi program'a conferintiei din Temisior'a, si ca acum'a refusa, seu mai bine disu, retace acó'a numai din cauza ca nu cumva audindu magiarii acés'a, se-i puna contra-candidatu; noi reflectandu din una parte la trecutulu nationalu a dlui Vladu, éra din alta parte dandu crediamentu inspiratoriloru naimiti, cari totdeun'a au statu si s'au luptatu sub flamur'a nóstra, n'am potutu cugetá neci de catu la o cursa ascunsu; ci basandu-ne pe tóte acestea, am disu: se fie! dorere! ca a si fostu, si noi ne-am insielatu.

Cu tóte ca noi avendu tóma de intrigele cari s'au tiesutu, n'am intretrasu in presér'a alegerii a conchiamá o conferintia, si vedendu acolo pre cei mai aprigi partisani a dlui V. nu poturamu conferá nici de catu, pentru ca cea mai mare parte din cei de facia diceau, ca se amenámu conferintia pre demanétia dilei urnatorie candu apoi insisi dd. partisani ai lui Vladu, precum preotii din Recitia: Pocreanu si Frentiu, negociat. Jianu, not. rom. Popcanu, preot. Stefanovicu din Mitnicu si chiar presiedintele alegerii d. Diaconovicu, voindu si acum'a a incungiurá conferintia planisata, in scurtu facendu unice observatiuni potrivite au provocatu pe bravii preoti Pusicanu, Gasparu, Blidariu, Borlovanu jun., pre invetiati. Popovicu si Chinesu, economii A. Lungu, P. Sacosianu si bravulu luptatoriu nat. din Sdióra A. Mayer s. a. ca se mérga la d. Vladu si se-lu intrebe ca voiesce a se tiené de program'a din Temisior'a, seu nu? si daca Dsa va refusá si acum'a primirea programei acesteia, atunci (asiá ne asigurara sus laudatii partisani ai dlui V.) ei singuri lu vor paresi, si cu noi d'impreuna vor alege altu ablegatu romanu; si éta ca ast'a curs'a in carea ne prinsera si ast'a e parola de onóre, cu carea ne dusera pe ghintia; cáci ducendu-ne noi la d. Vladu, lu provocaramu, lu intrebaramu ca voiesce, ma lu rojaramu se primésca program'a nationale si se nu stasie partid'a nóstra; la ce inse cu tóta resolutiunea respunse Dsa ca nu póte, nu voiesce a primi program'a. Intrebatu de cauza, disc ca si-are ambitiunea personale, si acé'a nu-i permite ca se primésca program'a acés'a. Fiindu interpelatu de bravulu inv. Popovicu ca ambitiunea personale debue se dispara naintea ambitiunii si causei nationale, D. V. de nou respunse ca si-are capricie'e sale, si de la acelea nu recede. Din acestea vedendu noi ca suntemu insielati si ca perdemu numai timpulu indaru, ne întórseramu si descoperindu tóte acestea trimitatoriloru nostri, — cari toti cu sete acceptau resultatulu — indata formaramu partid'a nationala si prochiamandu pe d. dr. Marienescu de candidatu, alegatorii inversiunati de atata . . . . si incantati de numele celu dulce alu candidatulu nou, numai-de-catu erupsera in „Se traiésca dr. Marienescu“, si fora flamura, fora pregatiri, punendu-se in fruntea loru adeveratulu si bravulu pastoriu sufletescu Borlovanu sen. (S. Sa póta adi numele „flamur'a dlui dr. Marienescu“) d'odata, ca unu fulgeru electricu se grupara pe langa acés'a, cantandu cu totii (retornandu de la d. Vladu catra loculu de alegere) cantarea:

„Cati Romani vi-su de-omenia
Aid' la stégu cu bucuria
Pentru caus'a nationala
Se-lu naltiamu cu fala! etc.“

„Frati romani de o simtire“ etc.

Dupa acestea, la 9^{1/4} óre incependu-se votarea, candidatul partidiei nationale castigá in putiene óre 365 de voturi, cari mai tóte erau din cerculu Temisului (Saculeni de la conferintia prima. De aci se vede ca fostu falsa unanimitatea cu care d. Vladu fu proclamatu in Saculu de ablegatulu Zor.) si din a Satului-micu. (Din cerc. Recitiei a votatu cu partid'a nationala numai bravii preoti Stoponcu si Stoica cu mai cati-va alegatori din Soceni; din com. Brebulu cerc. lui Szende, in mania tuturor amenuntiariloru au votatu bravii preoti, invetiatiulu si toti indreptatiti, numai judele si juratii com. nu; li era

téma de Szende, care li siede la spate. Din Zorlentiu mare din 270 votanti au votatu, numai 27, — 25 insi cu Vladu si 2 cu Marienescu, ceea lalti cu preotii n' frunte vedendu-se amenintati de Szende, de slovacii din Scaisu, de suabii si de siumarii societatii franceze — cáci erau pentru Marienescu — paresira un'a, ducendu-se a casa fara se-si dee votulu. (Din Resitia numai bravii nationalisti Ales. Crenianu si ten. Balanescu cu Marienescu). Acestor'a tuturor li se cuvine tóta onórea si laud'a nationala! — Indaru a fostu tóta incercarea dlui Vladu ca se-si recastige simpatia si reputatiunea nationala; indaru s'a suitu mai de multe ori pe scamnu si a voitu se vorbésca poporulu, cáci acés'a consecinte declaratiunei sale, nu voiá se-lu auda, ci strigandu „josu cu elu!“ intóná de nou „Se traiésca Marienescu.“ Aici cu fala si mandria avemu se reportámu ca daca D. Marienescu éra de facia, si daca noi numai cu dóue dile mai nainte aveamu deplin'a cunoscintia despre mersevii si . . . ., ce intrigele ni-o plesnira in facia, atunci d. Vladu de siguru éra caditu, parasindu terenulu cu budiele imflata, partid'a nationala devenia invingátoria si d. dr. M. érá alesu cu aclamatiune. Ne mangaiamu ca timpulu tóte le va repará, si ca lupulu in pele de óic nu va mai insielá melulu.

Merita aici a fi numitu D. jude cerc. Petricu, a caruia ingamfare o cunóscemu si de la alegerea deputatulu din Prisac'a pentru congresulu bisericescu, ale caruia corespundintie si telegrame d'atunci cu contrarii causei nóstre, ni sunt in memoria prúspeta si a caruia conduita pentru folóse materiali proprie, cu tóte bótele ce le-a impartitu bietiloru Colniceni, sunt totu atate testimonie triste, dar trecu mere, trecu pere . . . domnule! Nu mai putienu si d. Vladutiu jude cerc. in Satumicu promitiendu cate 25 . . alegatoriloru din cerculu seu, desí nu cu medilóce oneste, a contribuitu de ajunse la alegerea dlui Vladu. Acestu d. jude, dupace nu-i succese cortesiaréa, amenintiandu dicea, ca daca nu-lu vor alege romanii pe d. V., lu voru alege suabii, magiarii si judeii. Vernica preotulu a mersu mai departe, elu areta partidiei nationale o multime de pari noi, (proprietate a dlui Vladu) cari — dicea — sunt, in casu de lipsa, majoritatea dlui Vladu.

Asiá s'a si intemplat, ca strainii facura majoritatea dlui Vladu.

Despre judele cerc. Szende-Laczi n'avemu ce dice mai bine. Dsa a fostu celu mai bunu cortesiu in cerculu seu, cáci din 8 comunc romane, numai Brebulu l'a paresitu, cele lalte cu preotii si invetiatiarii in frunte i-au datu man'a, s'au deakisatu, a nume Valca-Dienei, Giup'a, Prisac'a, Apadca, Delinesci, Rugiu, Valca-Boului, si Ruginosu, tóte peste 100 de voturi.

La invetiatiuriulu Opra din Ezeresiu, s'a justificatu proverbialu „fac me talem, talis ero,“ dsa e acum'a si „m. kir. posta mester“ in Ezeresiu, si din recunoscintia catra d. Petricu, care l'a recomandat, si din recunoscintia catra naltulu ministeriu, care l'a denumitu, cu abnegare de sine acatiandu interesele nationale in uniu, s'a prefacutu diakistu si a votatu cu toti ai sei (la 100 insi).

Comunele Ternov'a si Furlugulu cu 170 votanti inca au debutu se jóce dupa dicál'a dlui Petricu; ele n'au datu partidiei nationale nici unu votu. Unde esti laureatulu poete Muresiane, se vedi „Preoti cu crucea n' frunte!“

Se trecemu si la preotulu Vernica, a caruia portare o poti cunóscé si din protocoalele sedrici criminali, si carele si acum'a intrandu in medilóculu poporulu cu bóta in mana, casí candu atunci ar fi esitu din padure, strigá in gur'a mare: „cari sunt aceia, cari striga Marienescu se-i mechenimu ca acelu poporu, nu e poporu, ci porci“ s. a. de care ti érá si grétia. La de acestea inchidea ochii d. politiaiu Szende si d. presiedinte Diac. Bravulu nostru poporu i respundea: „Dne iérta-i, ca nu scie ce face!“ Si dieu, cortesiuulu acés'a nu face multa onóre dlui Vladu!

Nu potemu trece cu vederca a nu aminti si de altu cortesiu a dlui Vladu, de preotulu rom. cat. din Sciuc'a (Ebendorf) „ospetariulu suabiloru in sanctatea dlui V.“ Dsa pretindea de la presiedintele D. ca in lista vóteloru se se rubrice mai multe linii, fiindu ca partid'a nationala (dupa cum audia dsa) are mai multi candidati: D. Atan. M. Marienescu, D. Marienescu, Dr. Marienescu ect. (ca la ale-

gereea dlui Asente Severu din Trans.) Cu asta pretensiune d. invet. Chinesu lu trimise la na-tiunea care produce Rubrickenthier.

Cum s'a portatu d. presiedinte Diaconovicu, care trece de romanu, se dovedese din impregiurarea aceea, ca fiindu interpelatu din partea invet. Popovicu pentru a sustiene ordinea (judii cerc. Sz. si P. aduceau pre votanti de mana si in faci'a comisiunii ii informau se strige „d. Vladu“) si a nu lasa, ca judii cerc. se terorizeze pre alegatori prin amenintari cu bote si alte influintari, i-a respunsu ca se taca si se nu-lu conturbe, caici dsa scie legea, (a invetiato la Maguri) si-si cunoștee chiamarea, apoi replicandu interpellantele, ca acest'a nu-e modu de a raspunde la interpellare, D. Diaconovicu se rogà de iertare si dise: „ca numai acum'a venindu de la dejunu, i s'a suitu rachiulu in ereri, si de ace'a nu e elu caus'a ca a smintitu ore cum,“ De scusa frumosa! Dar' aceste cuvinte a le d. D. adresate in timpul votarii dlui inv. Ch. ce vor se insemne? Iata-le: „D. inv! Pentru fap-ta de adi (pote ca unde era se perdia unu deakistu) se scii, ca in tota vietii d'tale esti negru“. Ore naintea cui d. presiedinte, ca nu ni-ai spusu?!

Se nu tacemu caus'a pentru carea d. jude Petricu s'a portatu astfelu facia cu partid'a nationala. Dsa spera ca d. V. va ocupa (cam peste 30 de zile) unu postu de statu, si prin ast'a va face locu dsale.

Rachiulu anca avu aici pretiu bunu, caici tota diu'a band'a din Resiti'a si carcimariulu de Zorlentu au ospetatu catu de bine pre Vladani, in fruntea caror'a stà dnii Szende, Petricu, Vernic'a si directorulu societatii franceze. Cu ale cui spese s'au ospetatu? gacésca on. publicu.

In fine, merita se insiramu comuncle cari au fostu de partid'a nationala si caror'a li se cuvine tota laud'a: Sidió'a, Criciova, Tincova Maciova, Pescere, Crivina, Saculu (afara de preotulu, judele si unu juratu com.) Gena, Gavosdi'a, Cavaranu, Olosiagu (afara de jude, unu juratu si invetiatoriulu), Rametea (judele si juratii nu) Dragomiresci, Sciausiu (afara de notariulu Popeanu si judele cu Slovaci) Silbagelulu, Zgribesci (cati-va contra-ne) Zorlenti-micu (cati-va contra-ne), Soceniu (nu toti) si Brebulu (diuemetate). Sér'a la 8 1/2 ore, dupace se proclamà d. Vladu de ablegatu, veni intre alegatori si intr'o cuventare lunga spela de tina catu de bine pre partid'a nationala spunendu i, ca acestea tote (cate se facu contr'a dsale) sunt numai agitazioni de la aceea, cari pe candu si-radica dsa vócea pentru natiunea romana, accia, nici nu visau de binele ei, erau inca in léganu. (Dar bagséma ca pre candu acum' aceea radica vócea pentru natiune, d. Vladu pare a descrece pentru a li ocupa loculu din léganu. Red.)

Marturis, ca pe catu i-a fostu de *santa* chiamarea de ablegatu, pe atata i-e acum de *amara*, si ca in vietii lui, nu-i mai trebue. „Diu'a de adi (continua) o voiu tiena in minte si pe patulu mortii.“ Incheiandu „*N'am primitu program'a nationala, pentru ca voiau unii se ni-o impuna, acum inse o primescu intru tote.*“

Mai multi.

(Onore partitei nationali din Zorlentu, sa portatu pre bine si a datu o frumosa do-veda de morala nationala, despre carea vom vorbi in nr. ven. Red.)

Recitiã-Montana in 30 martiu.

(Ceva despre faptorii cari l'au alesu pe Vladu de ablegatu.) Dupa ce se fini alegerea din cerculu Zorlentu, D. ablegatu A. Vladu vicecomitele cottului, tienendu la promisiunea sa, curse la Reciti'a se medilocésca a se face drumulu de la comun'a Cup-tórea la Reciti'a, pentru care fu onoratu cu conductu de factii din partea societatei cusni-tiloru si a calei ferate. Conductulu era curatu din nemti, arangiatu de chefi de la societate si condusu de organele politiei. — Politic'a dlui Vladu, ce o tiene atatu de secreta in fa-tia nóstra, e tocmã casi puiulu care si-ascunde capulu in tufa era corpulu istafara. Astu-feliu de politica facu d. Vl., deuna-di candu veni de la dicta. Dupa ce vediu ca s'au cam slabitu surelele in cerculu de alegere, alerga la Re-citi'a, se dete in partea societatei si promise chefloru ca li va face drumurile (fiindu vice-comite, e totu o data si inspectoru preste dru-muri) spre a-si poté societatea carã materia-

lulu, cu care si pana acum'a ni ruinédia dru-murile facute cu spesele si chinulu nostru. Dlu Inspectoru generalu primindu promisiu-nile dlui Vl. demandã capiloru de la tote se-ctiunile ca: toti lucratorii de la societate se voteze, pentru Vl., cum se si intempla, jocandu rola si baniide beuturi, pre candu din contra in anulu 1865 lucrã societatea in contr'a dlui Vl., si pentru avocatulu ei si vicecomite Makakay. Noi nu scimu de ce D. Vl. se silesea a calca in urmele comitelu supremu Fauru, carele se oticli la fabricele de feru din Reciti'a in vre-o cati-va ani, fiindu secretariulu societatei? — Un'a avemu a aduce la cunoscinti'a oo. cet. si ace'a e ca in 24 l. c. candu i se facu con-ductu de factii dlui Vladu, in cuventarea sa se espese ca „elu n'a vrutu se primésca une-le puncte a programulu din conferinti'a Te-misiórei, elu nu urmédia planurile acelea si ideile ceci a unor'a cari dau numai cu bat'a in balta, si se silesea a trece cu capulu prin parete, si se facu, facu totu fora fundamentu, pre candu ar debuť se construedie ca se tiena eternu ori bareta secularu.

Noi la acést'a numai atata dicemu ca noi romanii am spriginitu, si vom spriginí totu de un'a cu caldura programulu si propu-nerile barbatiloru cari au condusu natiunea si in cari nici o data nu ne-am insielatu. Dar daca d. Vladu se crede a fi mai capabilu de catu acei barbati, se ni arete programulu seu, si daca va fi bunu, lu vom primí cu bucuria.

Doi recitiéu.

Aradu, martiu 1869.

(Alegerea ablegatulu dietalu.) Can-didati fusera doi, unulu Petru Oticiu din parti'a guvernului, cel'a laltu Aloisiu Simoni din parti'a stanga. Pentru cestu din urma votã intieliginti'a si poporulu romanescu intregu, cu exceptiunea unor putieni carturari dea-chisti si a personalulu de la administratiunea besericésca. Invinse candidatulu guvernului, spriginitu fiindu fórte puternicu de medilócele ovreesci.

Merita se pomenimu faptele unui proto-popu romanescu ce le-a comisu casi cortesi-u alui Oticiu. Venindu S. Sa la Aradu, si-a alesu suburbiulu Pernova dreptu terenu alu cortesiiei, si delocu si-gasi sotiu pre unu dia-conu, docinte de acolo. Deschisera scóla (in di de prolegere) si-o facura localu de cortesia apoi de birtu, carandu agintii partitei maneari beuturi, banda musicala sel. Se incepu dic-tiunile insufletitórie pentru O. ale caruia me-rite erau, in ochii cortesiloru, multo, cata frun-dia si iérba. Dar poporulu, carele nu se dede de ametitu cu un'a cu dóua, facu ce facu de nascu o bataia cumplita, si-o estinse rapede si peste parintii predicatori deakisti. Santiele Loru protopopulu, diaconulu si inca unu pre-otu de serbu, fura batuti cu unu capestru de calu, era calaretií buindu in scóla nemicira mobiliariulu.

Consistoriulu diocesanu e aici in locu, si anca totu n'a avutu timpu se-itrage la respun-deré pe Santiele Loru pentru acést'a petare uriciósa a demnitatii preotiesci si pentru pro-fanarea si stricarea scólei.

Mai multi alegatori.

Nu ti-e necadin mare candu te arde o zama de pesce, ci un'a de raci.

Asié este la noi proverbiulu popularu, ce se aplica pre bine si la politica. Cu ungu-rii suntenu in coatingere de secle, si daca din asta lunga coatingere s'au potutu nasce si relatii complicate, nu e mare minune si deci nu te pre superi candu audi imputatiuni de o parte si de alt'a. Dar cauta se te minuni vedendu ca tocm'a si ovreii, cari mai ieri a-laltaieri abie se gasiau pe locurile nóstre, a-stadi nu se multiamosecu ca ne-au navalitu si-si castigara drepturi politicé, ci anca pretindu ca densii se ne dascalésca despre drepturile si detorintiele nóstre constituionali.

Acést'a ni-e judecata despre diurnalulu ovreescu „Arader Zeitung“ care in nrii 67 si 68 descriindu alegerele de ablegati dietali in Fagetu si Radna, si-vérsa mani'a a supr'a pre-otimei, a invetiatoriloru si a supra poporulu romanescu, din cauza ca romanii se dusesera cu cruci si cu cantari besericesci la alegeri, apoi ovreiloru nu placu aceste cruci si cantari.

Noi nu vremu se iritamu pre nimene in contr'a compatriotiloru nostri ovroi, de aceea credemu ca respunsulu celu mai umanu ce-lu

potemu dá la insultele loru, este de a le trece cu totulu cu vederea. Credemu ca in fati'a a-cestei umanitati, insultatorii vor trebui se se rusine daca cumva li-a mai remasu unu picu de sentiu de rusine.

Dar daca trecemu cu vederea insultele loru, ast'a nu insémna ca am fi schimbatu por-tarea nóstra de pana acum'a. Nu, caici roma-nulu ca crestinu adóra crucea, o simbolulu credintiei sale; si-ubescce preotulu caici o pa-storiulu seu sulletescu care lu feresce de a-magirile contrariloru; si-onóra pe invetiatori casi pe luminatorii sci.

Se falescu insultatorii ca densii au rec-situ la Fagetu de si-au alesu pe candidatulu loru Dr. Maniu, nu pre candidatulu nationalu cum voia „onorific'a Albina“ (Ehrenblatt.) Acolo dara, poporulu romanu nu li-e pe placu caici l'au potutu seduce. Despre Radna afirma ca poporulu romanu e prostu si náucu pentru ca — n'au ascultatu de densii. Va se dica: in ochii ovreului, romanulu e purure prostu, si candu asculta si candu n'asculta de jupanulu Itzig.

Incheiamu gratulandu preotiloru, inve-tiatoriloru si poporulu romanescu care nu s'a portatu dupa placulu ovreiloru.

Curtins.

Logica dualistica.

„Presse“ de marti scrie, intre altele, ur-matóriele:

„Correspondance Tschéque“ ce apare in Berolinu se inceára intr'unu modu inversiu-natu ce nu lasa neatacata nici neopendinti'a judecatoriloru austriaci, a presentã pe Cehi ca pe oile de viptima ale unei politice abso-lute ne-mai-audite; noi inse o facemu atenta la energia si necutiarea cu care tocm'a Un-gurii cei admirati de organele lui Bismark arunca la pamentu tota opusetiunea ce se aréta numai catra neamicea constitutiunei. Inca in maiu 1867 — deci nainte d'a se fi aretatu vr'anu semnu de opusetiune — ministeriulu pretinse ca dict'a pestana se-i dee neconditiu-natu *carta blanca* cu referinti'a Transilva-nia, si in urmarca acesteia sustienú ordinatiu-nile vechie de presa de sub domnirea lui Bach in Marele Principatu, si depuse si pe comitele Sasiloru pentru ca densulu a fostu presiedin-tele senatulu imperialu.

Totu asié desfiintiã b. Wenkheim cu o-casiunea alegeriloru comitetulu centr. din Mer-curea, ce agita pentru retinerea Romaniloru de la alegerele dietali. Preoti, ce faceau pro-paganda in acela-si inticlesu, fura legati si a-runcati in temnitiele comitatelor. Unu roma-nu asesoru la tabula regã din Pesta, Ba-besiu fu miscatu din oficiu, fora sentintia si dreptu, ma si fora cercetare disciplinara, pen-tru cuventulu ca a participatu la conferinti'a din Temisióra, carea voia se medilocésca o procedura solidarã a tuturoru nationalitatiloru nemagiare.“

Va se dica, „Presse“ recunósce cumca procedur'a ungariloru fatia cu romanii nu e logica, nu e drépta, ci este vrednica de osen-ditu, — totusi dens'a provóca la acea proced-ura fatia cu Cehii. Buna óra casi cum ne-dreptatea ungariloru fatia cu noi, ar fi motivu deplinu la o asemene nedreptate din partea nemtiloru fatia cu cehii. Daca acést'a este logi-c'a diurnalelor dualiste, — apoi intr'adeveru urita logica au!

Cetimu in „Pester Lloyd“ urmatóriele:

Dle Redactoru!

„Pester Lloyd“ in nrii sei de mercuri-a si joi-a trecuta, éra si a folositu persón'a si de-misiunarea mea din oficiu de objectulu discu-siunei publice si a datu judecata definitivã in privinti'a acést'a, ale careia motive ne aflandu-le eu corospundictórie faptelor, me vedu constrinsu a face cateva observari.

Cumca a fostu sminta a sustiené ca cau-s'a demisiunarii mele din oficiu *neci decum nu jace in direptiunea politicu* ce o ur-mamu, ci in aceea ca folosiamu partea mai mare a timpulu meu spre o activitate *afora din sfera chiamarei mele* si prin urmare nu impliniamu detorintiele oficiulu meu, — va fi evidentu de vom considerã faptele cuno-scute: a) ca din vér'a anulu 1864 am intre-buintiatu partea cea mai mare a timpulu meu la dóue congrese nationali la unu sinodu epi-scopescu si la dicta cu condecii, si asié-dara

n'am fostu activu *afora de sfera ci chiar in lantrulu sferei unei chiamari superi-óre*; b) ca de diece ani patimescu de dorere de ochi, tocmã in urmarca fatigósei mele ac-tivitãti oficiale, ceea ce fórte mi ingreunã lu-crarea; c) ca intre astfelu de imprejurari pen-tru pretinsulu motivu, demisiunarea cu perde-rea pretensiuniloru la pensiune, pretensiuni castigate prin servitiu lungi, adese ori laudate si folositoré, nu e in usu la nici unu statu civilisatu.

Altecm insusi „Pester Lloyd“ in a dóua scriere a delaturatu pomenitulu motivu, si a datu mai multa valóre *consideratiuniloru politice, pasiunei si vehementiei mele po-litice*, prin cari asiú fi venitu in aspra coli-siune cu detorintiele mele judetiali, *rolei mele de agitatoru, portarii mele ca omu de partita, participarei mele la demonstra-tiuni punibile*, cum a fostu conferinti'a tem-sioréna etc.

Crodu ca incusarile aceste pe catu de usioru se potu spune, pe atata de greu se potu dovedí *prin documinte*. Cu greu se va poté afla atata pasiune si vehementia in tota activitatea mea politica, cata contine d. e. u-niculu articlu alui „P. Lloyd“ referitoriu la persón'a mea; nici candu nu li va succede a aretã macar *unu casu* din activitatea mea ofi-ciala, in care pretins'a mea pasiune si veh-ementia politica ar fi venitu in colisiune cu de-torintiele oficiulu meu. Ce se tiene mai de-parte de conferinti'a temisioréna, tocmã cu am fostu acela ce a datu in publicu loialitati si patriotisimulu tributulu cuvenitu. Binevoiti a vedé protocolulu conferintiei.

Nu vedu de lipsa a se chinu cineva cu scrutarea motiveloru demisiunarii mele, de órace acele motive, dupa cum s'a spusu, ni-mene nu se vede indetoratu a le constatã du-pa lege, caici si altminte sunt deplinu invede-rate. De o parte *opositiunea nationala*, de alta parte *netoleranti'a nationala*. In-dreptatierea celei prime s'ar poté trage la in-doiéla, inse fatia cu faptele sciute predomnirea celei din urma abie s'ar poté demintí. Motivele aceste sunt, o marturisescu, cu privinti'a la cursulu politicu din presentu, deajunsu de im-portante si decidetórie: Domnódiu se né fe-róscã ca se n'alba urmari mai rele pentru pro-sperarea patriei, de catu demisiunile ce úrma-ra din trensele pana acum'a.

Babesiu.

Romania.

Miscamintele electorali.

Foile Bucuresciloru aréta liste lungi de oficiali de la felurite ramuri, pe cari ministe-riulu i-a lipsitu din posturi inlocuindu-i cu a-tari ómoni despre cari presupunc ca vor in-fluintiã alegerele ca se póta triumfã candi-datii guvernamentali. Astu-felu se dá ansa la nascerea unui nefericitu proletariatu de ofi-ciali, éra de alta parte se dá o lovitura amara capacitatii oficialiloru, de órace d'acú toti per-devóra vor alergá dupa posturi, si sciundu ca colórea politica are mai multa valóre de catu capacitatea nu vor cercã a se face capaci ci a face politica. Spiritulu de partita amenintia a intrã si in santuariulu justitiei, precum nu se mai pomenescé nicairi in lumea civilisata de catu numai in Ungari'a in timpurile din urma cu destituirile cunoscutu.

Multime de alegatori, cunoscuti de cori-fei a partitei antiguvernamentale, sunt dati in judecata sub felurite preteste. Dãmu cu soco-téla ca ministeriulu asié precepe respectulu ca-tra vointi'a nationala stipulata in constitu-tiune, asié intielege stim'a pentru libertatea ale-geriloru.

De la capu se impute pescele. Faptele ministeriulu sunt pentru oficiali unu indemn-ua se luere si densi astu-felu. De aci apoi vi-ne acca trista stare ca (precum constata „*Trompet'a Carpatiloru*“ din 20 martiu) se ataca si se batu unii pre altii casi cum ar fi intr'o tíera ce n'are legi.

Asemene stare trista, oo. cetitori ano-voia si-o vor poté intipuí si crede deci, s'o ilustrãmu cu unu casu: Unulu din cei ce pórt-a a impartí prin orasiu diariulu „*Romanulu*“ capetase de impartitu nisce bilete de invita-tiune la o consultare in caus'a alegeriloru. Pe strate ómenii politoi lu prinsera pe bietulu portatoriu de diariu, lu batura (ãntecipando pana a nu ajunge la judecata) si apoi lu du-sera la politia, unde i se luara cateva din bi-

